

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA:

Espanya, trimestre. 8 rals
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

REVISTA DEL ANY.



Al fons del sach se trovan las engrunas.

LO TESTAMENT DEL ANY.

En nom de Dèu etc.. etc.

Fastidiat del mon y á dos travessos de dit del sepulcre, avuy dia 365 de la mèva existencia, á dos quarts de onze de la nit, gosant emperó de totes las mèvas facultats, bon discerniment y clar judici, otorgo la present escriptura de testament, nombrant marmessors y executors testamentaris á tots los homes de la terra, encarregantlos sobre tot, que qui mes hi sápigua que mes hi diga; y que qui menos hi puga dir y se senti ab bons punys, á l' hora deguda, 's fassi fer rotllo y no repari en barras.

Aixís com aixís las qüestions que podria haverhi respecte de l' herencia, al cap d' avall tambe s' arreglarían d' aquest modo.

Deixo donchs l' Assia, l' Africa, l' América y l' Oceania á qui primer hi arribi, y si n' hi arriban varios al mateix temps, al últim que s' hi quedi.

En quan á la civilisada Europa, atenent á qu' es la part del mon més tocada y posada, y qu' en ella generalment s' hi cultiva aquesta flor que se'n diu civilisació, dispoço lo següent:

*
**

Primer: Deixo á l' Inglaterra la mèva dentadura, encarregantli que se la fassi muntar de la manera mes convenient á las sèvas genivas, á fi de que en la actual qüestió de Orient y altras que pugan sobrevenir puga ensenyar las dents de debò y estolviarse papers ridículs cada cop que obra la boca per fer respectá 'ls sèus interessos.

Segon: Lego á la Alemania la mèva cadira de brassos, á fi de que ben repapada puga fer respecte als sèus vehins. L' hi imposito en cambi la condició precisa de no permetre que 'ls neos ultramontans y llanuts de totes clases l' hi fassan babarotas, á qual efecte sobre l' asiento de la citada cadira hi trobará una palmeta per rómprela á las mans de la sobredita brivalla.

Tercer: La Suecia, la Dinamarca, la Bèlgica, l' Holanda, la Suissa, Portugal y altras nacions tranquilas podrán disposar, parlíntselas com á bons germans, de las juguinas que 'm van dur los reys. Ab sabres de llauna, soldats de plom, corassas de cartró, canons d' estany y caballs de paper d' estrassa tenen tela llarga per divertir-se sense ferse mal ni causar dany á ningú.

Quart: Deixo á la Italia las calsas del mèu us, recomenantli que selas possi cada vegada que las circumstancias ho requereixin. Una y libre com es, la declaro major de edat, rellevantla de tota classe de tutela, eximintla de caminadors y altras endergas y regoneixentli poder bastant per vendre y empenyar, fer y desfer del modo que l' hi acomodi sense mirar atencions ni tendencias á ningú. Ademés la faig hereva completa del seu oncle capellá, en lo cas pròxim de la seva mort.

Quint: Deixo á la Turquia lo subterrani del mèu panteon y la mitja-lluna que trobará penjada á la cuina, perque en tot cas mori mahometanament.

Sisé: Deixo á la Rusia la mèva llibreria perque s' instruheixi. Y particularment l' hi recomano l' historia de Napoleon, *D. Quijote de la Mancha* y sobre tot aquell tractat d' urbanitat y bona criansa en vers que diu:

«No comas á dos carrillos
ni te metas comida en los bolsillos.»

Octau: Deixo á l' Espanya enpantanegada fins á la nou del coll. La faig senyora y majora del leon español, los nietos del Cid y de San Fernando, la gloria de nuestros mayores, el sol que nunca se ponía en sus dominios y altras conservas que ab una mica de pebrot y coliflor trobará confitadas dintre del rebost. L' entrego baix la tutela y direcció absoluta del mèu amich don Anton, obligantla á guardarli obediencia, respecte y sumissió, facultant á n' aquest per arrancarli la pell si 'u considera necessari, tenirla tancada al calabosso y ferla dejunar á pá y ay-

gua; ab lo ben entès que queda rellevat de prestar fiança y de donar comptes á ningú dels sèus actes.

Nové y últim: Atenent á que la mèva predilecta Fransa, ab la seva conducta prudent, tranquila y sossegada es l' única nació que honrará la mèva historia; considerant que ha sapigut mostrarse serena y confiada en las horas de major perill; regoneixentli un seny y una forsa de voluntat á l' altura de las més terribles circumstancias; tenint en compte que ha treballat per la causa ab una voluntat tan decidida com la seva energia, la faig mestressa de la República, la declaro duenya de sí mateixa, y desd' are prohibeixo als presents y als veniders que s' atreueixen á mortificarla en la possessió legítima dels sèus drets y prerogativas.

Imposito á tot lo mon l' obligació de honrarla dintre del terme de mitj any, acudint á l' Exposició universal de 1878, pera demostrarli palpablement que se l' estima y que se l' admira.

*

De tots los demás crèdits y deutes, bèns, drets accions y embolichs ne faig heréu mèu universal al any 1878, lo qual queda facultat per fer y desfer, arreglar y desarreglar, moure y remoure, embullar y desembullar com bè l' hi aparegui, advertintli que com més hi farà més hi perderá, y aconsellantli que per lo curta que té de ser la seva vida procuri divertir-se tant com puga, ja que al cap-de-vall, fassi lo que fassi, será sempre un any mal dit.

Y mentres entrego 'l mèu coll á la dalla implacable del temps, resignat á morir y tranquil ab haver fet tot lo que podia, inclús molta calor á l' istiu y molt fret á l' hivern, firmo la present última voluntat mèva en lo cementiri del temps, sobre la llosa del mèu sepulcre, essent testimoni presencials del present acte donya Historia, donzella, d' ofici escriptora, y donya Eternitat propietaria y agent de negocis, davant del infrascrit notari Tururut, vehí de ca'n Tunis, del qual dona fé.

Sig+num=Tururut.

Per la copia
P. K.



Ja s' han comensat los treballs del ferro-carril de Vich á San Joan de las Abadessas.

Dintre de poch temps no necessitarém lo carbó dels inglesos, y l' alta montanya de Catalunya contarà ab nous elements de riquesa y benestar.

Fins m' hi ficat al cap, que 'l xiulet de la locomotora traurá la llana del clatell de molts pobles, que en totes las qüestions y en política sobre-tot, viuen encare tres sigles endarrera.

La Campana s' associa ab entusiasme al generós impuls de la nova empresa, y desitja que trobi l' apoyo del plá y de la montanya, en la realisació de un projecte tant útil y tant beneficiós.

Se tracta d' enriqueixre, enriquint al país. Ab aquest ferro-carril tots hem de guanyarhi: los accionistas, los pobles per hont passí, la industria y 'ls particulars que volen la baratura dels productos.

¡Miracles del progrés!

Una noticia:

«En lo terme de Muros (Oviedo) han sigut incendiats á má airada 21 molins que han desaparecut en ménos de 15 minuts.»

*

Un altre noticia:

«La reyna Isabel ha visitat á D.ª Margarida.»

*

Un' altre noticia:

«La reyna Isabel ha visitat á D. Carlos. Aquest vá acompanyarla fins al cotxe donantli 'l bras.»

Prou noticias, qu' en los temps actuals desapareix un periódich, ab ménos temps que 'ls molins de Muro.

A Fransa hi ha gran bugada.

Tots los prefectes, subprefectes y empleats que ván contribuir al famós 16 de maig son donats de baixa y substituïts per homes eminentment republicans.

Y no contents ab aixó 'ls nostres amichs sembla que davant dels tribunals se 'ls demanará compte estret dels sèus actes arbitraris.

La lley y fora.

Ab la lley s' ha triunfat y ab la lley s' ha de consolidar la victòria.

Esperan á Madrid á un tal M. Gotard que s' enfilá en un globo y desde una altura considerable s' deixa anar valentse de un para-caidas.

Si jo 'm digués Cánovas, per lo que puga ser, pendria unas quantas lliçons de deixarme anar de aquesta manera.

Un sempre tó d' estar previngut, pèl cas que s' reventi 'l globo de la majoria.

Las paraulas del evangelista conservador San Joan Mañé sempre son sagradas.

Veus' aquí lo que sobre l' actual política conservadora deya un d' aquests diumenjes passats.

«Mentres la política siga entre nosaltres lo qu' es, mentres no s' alsí del baix nivell á que ha descendit; mentres la política consisteixi en averiguar si hi haurá crisis per mor' del refredat del ministre A, ó d' haverli abonyegat lo tarot al ministre B; en si fuleno ha conferenciat ab menguano, en si s' vá rebre ó no la carta, en si 'l grupet C s' fusiona ab lo grupet D, en si uns parlamentaris acèrrims volen anar al poder pèl Parlament ó pèl darrera del Parlament... y mentres los fins del polítichs no valguin mes que 'ls medis qu' emplean per alcançarlos, no s' esperi de nosaltres qu' entrém en aquest concert de miserias y pitetetas.»

Sr. Cánovas xúpis aquest ou per la part que l' hi toca.

Sápiguan de més á més que 'l párrafe copiat forma part de un article titolat «L' Hospital de Barcelona.»

Sembla que 'l sant evangelista es també profeta. Efectivament; si 'ls conservadors continuan governant, ja sabem quin porvenir nos espera: l' Hospital.

A Madrid volian contractar al taller Embut perque hi anés á divertirlos ab una de las sèvas celebres cabalgatas.

Lo taller Embut vá alegar qu' estava de dol. Després tractavan de contractar á la Societat del Born.

La Societat del Born no té cap motiu per adelantar la diada de Carnestoltes y segons sembla no s' mourá de Barcelona, perque ella millor que ningú sab alló de: «Roda 'l mon y torna al Born.»

Al últim s' han decidit á fer uns jochs florals, per l' istil dels que s' fan á Barcelona.

Y ja qu' están per las imitacions... ¿volen una idea?

Contractin al ajuntament de 'n Faura, y fásinli discutir dalt de un tablado un punt qual-sevol que s' rossi ab los consums. Es un espectacle característich que val un barril de glucosa.

Los consells generals francesos que fins ara eran conservadors en sa majoria, avuy dia han quedat constituïts republicanament.

50 republicans per 40 monárquichs.

Un arrel més que possa l' arbre de la llibertat.

Antes de firmar la destitució dels prefectes, diu que 'l mariscal Mac-Mahon vacilava.

Lo ministre de la gobernació vá dirli:

«Advertiu que no firma 'l mariscal Mac-Mahon, sino un president irresponsable.»

Y 'l mariscal vá firmar.

Ja veurán com ab algunas advertencias per l' istil lo mariscal será ben minyó.

A Requena hi ha un rector que s' diu Don Leon Ramos.

Aquest rector té un escolá.

Y l' escolá dias endarrera va envenenar lo vi de las canadellas.

Y 'l rector se 'l va beure.

Y sórt que van arribar hi á temps per darli un contraveneno que sinó...

Un detall: lo dia del envenenament l' escolá ajudava la missa.

¡Oh santa devoció! A quins extrems conduheixes.

Tenim una carta de Montroig en la qual nos pintan la tirria del Ajuntament contra 'l mestre.

Primer l' hi privaren de tenir noys petits á l' estudi.

Després se negaren á donarli habitació.

Y últimament veyent qu' encare era viu, al fer lo reparto de la contribució de consums, l' hi han clavát 89 pessetas á las costellas.

Es la primera vegada que 's véu á un mestre d' estudi que puga consumir per valor de 89 pessetas.

Aquest fet en una novela seria inverossímil.

A Castelló s' han celebrat segonas eleccions per renovar á una part del Ajuntament y no va comparexehi cap elector.

Devian estar ocupats al cementiri.

Lo sindicat de la Bolsa ha notificat als bolsistas de Madrit, que d' ordre de un inspector de policia queda prohibit explicar los motius que tenen alguns per jugar á la baixa

Ja 'u dich jo: aquests conservadors fins son capassos de taparnos la boca.

Y 'l dia que 's determinin, no 'u duptin, ens la taparán plantants'hi un sello de guerra.

Tenim una carta de Sans ahont se 'ns relatan las hassanyas d' aquell rector de un modo que 'ns entusiasma.

Portan un dia d' aquests una criatura á batejar y 'l rector s' hi nega, alegant que 'ls seus pares están casats pèl matrimoni civil.

En l' entremitj la criatura 's mor, y 'l rector se nega á enterrarla en el cementiri, alegant que no habia estat batejada.

Una frase del rector de Sans:

Al presentarli la mare de la criatura la papeleta de defunció, demanantli ab llágrimas als ulls que se serveixi expedir ordre al sepulturer perque l' enterrin, aquell ministre del Senyor contesta tornantli la papeleta:

—Tingui dona tingui... ab aquest paper ja hi pot embolicar una unsa de cansalada.

No volém transcriure tots los detalls per aquest estil que obran en nostre coneixement, perque son massa repugnants.

Davant de un escándol semblant, no 'ns queda mes que preguntar:

—¿No hi ha justicia á Espanya?

BALANS DE FÍ D' ANY.

Ja havém passat un altr' any ple de tráfechs y desgracias; ja 'n comensém un de nou que sols Déu sab lo que 'ns guarda.

A empentas y rodolons hém corregut la baixada que 'ns va portant á la mort, poch á poch, ab molta calma.

Are es hora de contar lo qu' hém fet en l' any que acaba; y aixís com los comerciants passen balans de la casa, nosaltres ne passarém de casa nostra, ... d' Espanya.

Qu' hém fet durant aquest any? Disbarats y pasteradas, y uns negocis parecuts als d' en Robert ab las cabras: pagar molt, no cobrar res, passar calor, fret y gana, y... escoltar com lo govern predica qu' estém á Xauxa.

Al acabar l' any passat tot bitxo vivent ploraba, tot 'hom llansaba gemechs queixantse de las grans cargas que oprimian al país, y, solzament la esperansa de que al comensar l' any nou hi hauria novetats magnas, omplía al poble espanyol d' una resignació santa.

Pero l' any nou va venir seguint la mateixa marxa, y al cap de vall avuy som, y ¡havém millorat?... ¡Naranjas!

Tenim, com are fa un any, á n' al candelero á en Cánovas més tranquil qu' un espartá y rihentse d' en Sagasta; tenim las contribucions que allavors ja 'ns dessangraban, á mes d' uns quants pagos nous que 'ns han dat lo cop de gracia; tenim que la Hisenda va com un barco que fassi aygua, y que 'l paper del Estat es tant sols paper d' estrassa; tenim que no hi ha traballs.

que las fábricas se tancan; tenim que hi ha molta gent que 's passeja sense ganas, y tenim, per conclusió, una llibertat tant rara, que 's pot dir tot lo que 's vol pero ab la boca tancada.

Lo govern no ha parat may de dirnos dolsas paraulas, assegurant firmament que la redenció adelanta. Tres anys que aixó dura fa; tot 'hom diu: ¡are s' acaba, la cosa no pot durar! Pero la cosa s' allarga; cada dia aném més mal, los mesos entretant passan, y no vé la redenció ni tal aca ni barraca.

Dihuen que 'ns han donat pau; pero ja 'ns ha costat cara! ¡Ab un' altre pau aixís nos quedabam sense calsas!

A mes de que tot sovint quan un ménos s' ho pensaba, hem suferit los espanyols uns sustos com una casa. L' un dia 's troban cohets ab una canya molt llarga; l' altre s' fa 'l descubrimient d' ampellas incendiarias; avuy uns quants polissons salvan per un fil la patria; demá gracias al govern no se 'n aném tots enlayre; y sens deixar may la portament d' una part y d' altra, sempre ab la vida al encant, hem passat un any plé d' ánsias.

Resultat d' aquest balans: que 'ls nobles fills de la Espanya, al arribá 'l fi de l' any contant pérduas y ganancias, se troban mitj despullats, més paladets qu' una rata, y á punt d' anarse 'n al cel tots plegats, en cos y ánima.

C. GUMÀ.



A las oficinas de l' Exposició universal de París s' hi presenta un senyor demanant siti per exposar á la seva senyora.

—¿Quina gracia tè, per exposarla? l' hi preguntan.

—Molt senzill, contesta 'l marit: es una dona que may m' ha enganyat.

—Heme, bèn mirat, l' hi responen, per la estranyesa, encare será millor que s' exposi vostè.

Alguns amichs nos consultan demanantnos que tenen de posarhi en la casilla de la fulla del cens, ahont diu: *Religion*.

Jo sols puch respondre que un amich mèu que no créu en res més, sinó en la papeleta de contribució que l' hi passen cada trimestre, hi ha posat:

PAGANO.

Un periódich francés publicava dias endarre una caricatura mol bèn trobada.

Passava l' escena en l' Assamblea. Acabavan d' invalidar l' acta de un diputat de la dreta ab més trampas que una professé de Corpus, y una senyora desde la tribuna cridava desafortadament:

—¡Invalidar l' acta del mèu marit! Vaya una infamia! Llavors, senyors diputats, que se l' hi tornin los quartos que l' hi ha costat l' elecció.

Lo jefe económic de Cádiz Sr. Sanchez Alarcon, al rebre la noticia de que 'l ministre d' Hisenda l' havia deixat cessant, vá agafar un atach de nervis que 'l vá dur á la sepultura.

De modo que 'l Sr. Orovio l' ha deixat *se sant*.

Y mártir.

Acababa de morir un senyor sense familia y feya heréu á un seu nebot.

No obstant, en lo testament deixaba una suma al criat que l' hi tanqués los ulls després de mort.

—D. Lluís, observá un del servey, aquest criat vaig ser jo. Jo vaig tenir lo consol de tan carli 'ls ulls.

—Senyor notari, contesta l' hereu, aquest home falta á la veritat. Es impossible que aquest home tanqués los ulls al mèu oncle.

—Com impossible! ¿Per quin motiu?
—Perque 'l mèu oncle era borni.

La primera sort de Nadal diuhen que va tocar á un batalló de Mallorca aquartelat á Madrit. La segona, al batalló de Mérida aquartelat á Valencia.

Y un décim de la tercera á alguns oficials del regiment de Albuera que 's treba á Tarragona. Ja 'u deya un conegut mèu:
«Los militars sempre guanyan.»

Lo ministre de Foment está construhint un hipódromo per donar corridas de caballs.

Diuhen que s' hi destinan los fondos destinados á la creació de faros.

Molt bèn fet: las embarcacions que s' estrelin, mentres que á Madrit se diverteixin.

Los conservadors son aixís, per comte de donar llum... donan corridas.

Un periódich neo ha descubert que dels nou ministres republicans francesos n' hi ha cinch que son protestants.

La Fransa pot estar contenta.

Al ménos are, per certs cassos que poden sobrevenir, te una ventatje.

La de no entrebancarse ab la sotana y caure de bigotis com altras vegadas ha succehit.

Lo Mariscal Mac-Mahon iniciará una suscripció per erigir un monument á Mr. Thiers.

Lo pinxo Cassagnac que volia ballar sobre 'l sepulcre de Thiers, are haurá de comprar unas castanyolas per ballar mes de gust.

La idea del mariscal val la pena de ballar... fins á reventars' hi.

Lo dia 6 del próxim janer se celebrarán á Fransa las eleccions municipals.

¡Ditxosa Fransa!

Los reys l' hi portarán una majoría de ajuntaments republicans.

Llegeixo en lo *Diari del Brusi*, describint l' animació del Parque durant las firas de San Tomás.

«La pajarera estuvo continuamente llena de curiosos... etc., etc.

Y are dich jò:

«La gacetilla del *Diario de Barcelona* está continuamente llena de gazapos... etc., etc.

Ha corregut pels carrers de Barcelona un cotxet plé de anuncis.

Un pagés deya:—A Barcelona fins las lletras van ab cotxe.

Y l' hi responia un literato:—Sí, es veritat, van ab cotxe las lletras: pero 'ls que las cultivan van á captar.

Pregunta un periódich:

¿Es cert que al ceré que proveheix de atxas y velas al municipi, se l' hi deuhen 9 mil y pico de duros?

Molta llum podria ferse ab aquests 9 mil y pico de duros de atxas y velas, y á pesar de tot estém á las foscas.

Tal vegada l' ajuntament las atxas y las velas no las emplea per cremarlas, sinó per darse cera.

Lema que 'l corresponsal de París de 'n Brusi, atribueix als republicans francesos:

«Lo turró y la venjansa.»

Noticia que nosaltres trasmitim al corresponsal de París de 'n Brusi:

«Lo número 7 de Sant Boy está vacant.»

Llegeixo en un telégrama:

«Han millorat las bonas relacions entre Russia y 'l Vaticano.»

¿Russia guanya?

Se compren que la Turquía duga poch capellans al enterro.

Diu un periódich de Madrit que 'ls caballers de las ordres militars varen celebrar temps endarrerera una espléndida funció, y que aquesta es l' hora en que encare no s' han pagat los gastos.

Anyadeix —per mes que sembli impossible— que ni 'ls capellans que en ella varen pendrehi part, han cobrat lo que 'ls correspon.

Questió de moda.

Avants los caballers tenian suïssos.
Are tenen inglesos.

Un dia d' aquesta senmana en Cánovas havia de fer un viatge á Sevilla.
Ojo Sagasta, que s' aixeca de la cadira.
Y quien fué á Sevilla —perdió su silla.

Inglaterra ha encarregat la confecció de tres cents mil parells de sabates.
Per intervenir en la qüestió de Orient un altre s' hi descalsaria.
Inglaterra s' hi calsa.
Temo, á pesar de tot, que ni ab aquests tres cents mil parells de sabates, l' Inglaterra podrà marxar.

Reflexió de un sagasti:
—Lo vostre partit, l' hi deyan, no m' agrada. Tan aviat la constitució de 1869 com la de 1876. Francament aixó es mudar de opinions lo mateix que de camisas.
—Quin dupte t' el responia ab cinisme 'l constitucional. Es precis mudarse la camisa cada vegada que s' embruta.
—Pero noy, ni 'ls principis son com las camisas, ni encare que 'u fossen, seria convenient embrutarlos d' aquest modo.

Una dona casada corresponia als requiebros de un tipo cínich com ell tot sol.
Aquest s' entenia en ridiculisar al marit de la dona, tractantlo de tacanyo.
—Aixó si que no es veritat, exclamava la muller: lo meu marit es un home que no t' es seu.
—Es cert, replicava 'l pollo, ni la dona.

Se parla de la creació de una nova créu per premiar lo talent y lo treball.
Si hi ha justicia no l' haurá cap conservador.
Pero ¡valgam Déu! ¡encara no 'n temim prou de creus á Espanya!

CANTARELLAS.

Al anarme'n vares ferme
un petó d' amagatotis,
tant redols, que tot lo dia,
¡ay, me 'n vaig llepar 'ls bigotis!
E. B.

Je estieh malalt, ja 'u sabs nena
de que n' estieh, ja 'u sabs noya:
com me curaré? Ay! lo metje
m' ha ordenat caldo de pella.
R. M.

Preguntas porque no 't vull
com tú, nena, ab tota l' ánima;
ay, ay, aixó es ben senzil,
perqué no 'm dona la gana.
E. X.

EPIGRAMAS

Al anar un docté á amputar
la cama á un boig, molt formal,
l' hermane del hospital
al metje vá preguntar:
—No hi ha medi docté Ambrós
de deixarle igual y dret?
Y 'l boig digué:—Sí, ximplet,
tallántmelas totas dos.
F. U. y V.

Volent fé un jove 'l galant
de una donzella al davant,
digué sens titubeja:
—Vosté, senyoreta, está
en estat interessant.
J. R. y R.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

No mes que 'l ciutadá de Vich ha enviat nna xarada que
puga convenirnos.
Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixan com y
tampoch lo qu' envian los ciutadans J. B. S., Bernat Pescal-
re, Fedriquet del Pont, Retratista, J. A. Puigcerdanés, J. M.
de Cabrera y Bailet.
Ciutadá J. Leonart: Lo corresponsal de Manresa ja tindrà
almanachs.—Tronera: Inseriré l' anagrama.—B. Borotan:
Idem, lo quadrat y 'l trenca-closcas.—F. del F. de la Bux-
na: Publicaré un triángul.—Noy maco: Idem un epigra-
ma.—Home del Bombo: No 'l pedém complaure.—P. V.: La
senmana entrant nos ocuparem de lo que 'ns suplica.—A.
Porta: Nosaltres desitjariam ser mes llarchs; pero las di-
mensions del periódich no 'ns ho permeten.—T. Mención:
Publicaré lo triángul.—Defrosa Marai: Idem lo que vosté
'ns envia.
A tots plegats y als que ocupats ab lo gall aquesta sonma-
na no 'ns han escrit, que tingan un felis principi d' any.

SOLUCIONS.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—As-sis-tent.
2. ID. 2.—Car-bo-ner.
3. ENDAVINALLA.—Aurora.
4. ANAGRAMA.—Taco.—Cota.—Tocá.—Toca.—
Taco.
5. ESCALA.
S A N
M A R
S A C
M A L
S A L
6. MUDANSA.—Bua.—Cua.—Rua.—Pua.—Sua.—
—Nua.
7. TRENCA-CLOSCAS.
M A D R I D
O R I H U E L A
M O N R E A L
A R A N J U E Z
P A M P L O N A
G R A N A D A
B U R G O S
A L C A N T A R A
G U A D A L A J A R A

Totas las solucions ningú las ha endavinadas. N' ha endavinadas sis Retratista; 4, Que hi féu y Paula Timbala; 3, Bitlla y Bitllot; 2, T. Mención y 1 no mos Gall de Nadal.



I.

Lletra vocal es primera;
de la dos molt te serveixes,
y de tres sols quan llegeixes
de nit y ab la llumanera.
Tal volta molt tot serás
car lector, y á fé he desitje,
perque aixis aquest capritxo
espere 'm dispensarás.

MORATILLA.

II.

Davant del dos-tres estava
pentinantse en Dos-hu inversa
y son amich Hu-dos-tres
l' hi estava donant conversa.

PERPET TRANQUIL.

ENDAVINALLA.

Soch sá y soch molt bé
y segons com, nó;
puig sentne bé y sá
no 'n soch per menjá.

SABATA.

TRENCA-CLOSCAS.

Pesar los següents noms en columna, de manera que
diagonalment d' esquerra á dreta y tant de dalt á baix
com de baix á dalt, indiquin un utensili que tenen to-
tas las iglesias.

MADRONA.—GASPAR.—ROMUALDO.—CASILDA.—
DAMIANA.—GECILIA.—MARTINA.

CANANI.

CABORIA.

—Joanet ¡vols vendret al ví?
—Lo vi no puch; si vols fer negoci 't vendré l' oli.
—No, d' oli encare n' tinch de 'n Genis.
—¿De quin Genis? ¿Del de la Bordeta?
—No.
—¿Donchs de quin?
—Búsca 'u; entre tots des hem dit lo seu nom, lo del
seu poble y 'l seu ofici.

J. Bombo.

MUDANSA.

Jo soch una cesa
divertida en gran;
jo soch un carrer
y fins soch viram.
Los manyans m' emplean
en los seus treballs,
y molts vegadas
m' has fet fente mal.
Per últim soch terra
de plantas y flors,
no mes tinch tres llettras
y sis solucions.

PIM PAM.

GEROGLÍFICH.

K° K°

II

g l

alsa

1.ª 3.ª

ION

S = = I

R. CERVELLÓ.

Per últim avuy se publica lo



ilustrat per Apoles Mestres y escrit per P. K.
(J. Roca y Roca) ab la ajuda y coloboració de
Serafi Pitarrá, Eduart Vidal Valenciano, Ape-
les Mestres, Joaquim M. Bartrina, Conrat Rou-
re, Joseph M. Lasarte, E. Coca y Collado, C. Gu-
má, Joan M. Casademunt, Jaume Piquet, C. Gal-
cerán, Perico Matalasé, C. Lloborbé, C. Estorch,
Rali, Boiwompifaig y altres escriptors que no
volen ser coneguts y firman ab inicials.

8 planas de xispejants caricaturas.
8 planas de treballs literaris de totas classes,
midas y gustos.

¡PREU 1 ralet PER TOT ESPANYA!

Avuy disapte 29 de Desembre, farem la reme-
sa del almanach, als nostres corresponsals que
nos han fet pedidos.

ANUNCIS.

ALMANAQUE DE LA ILUSTRACION, escrito
por los primeros literatos de España, ilustra-
ciones de mérito, piezas de música originales,
impresion esmeradísima, papel superior, cu-
bierta de colores, tamaño en fóleo: 8 reales.

GRAN SURTIDO DE CALENDARIOS AMERI-
CANOS de pared, cromos preciosos, dibujos va-
riados de mas de cien clases, precios desde
á 14 rs. A nuestros corresponsales se les otor-
gará grandes descuentos.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.